

komplett rutenett nordover fra Sylene og sikre forbindelsen med rutenettet nordover mot Sulåmoen og Verdalen.

Dagsturmultipheter:

Fine dagsturer både i lavlandet og til fjells. Toppturer sørover til Steinfjellet, Litjkluken og Storkluken og nordover mot Skurdalsjøen og det varierte fjellandskapet nordover herfra.

Rutenett og adkomst:

Teveltunet ligger helt nord i fjellturområdet Sylene som en forbindelse med fjellområdene nordover. Nabohytter er Bjørneggen, Sulåmoen (ikke merket) og Blåhammarstugan (dels merket via Storlien).

Bilveg helt fram. Buss på E 75, 1 km unna.

MERKETE RUTER OG ANDRE RUTER MELLOM HYTTENE OG TIL TURMÅL I SYLENE

Av Erik Stabell

Rutebeskrivelser, norsk side

51. Nedalshytta - Storerikvollen
52. Nedalshytta - Sylstationen
53. Nedalshytta - Storsylen (og Sylstationen)
54. Nedalshytta - Storsola
55. Nedalshytta - Sylryggen
56. Nedalshytta - Helagsstugorna
57. Helagsstugorna - Sylstationen
58. Sylstationen - Blåhammarstugan
59. Sylstationen - Storulvån
60. Blåhammarstugan - (Rundhøgden) - Storlien
61. Storerikvollen - Sylstationen
62. Storerikvollen - Blåhammarstugan
63. Storerikvollen - Storlien
64. Storerikvollen - Bjørneggen
65. Bjørneggen - Meråker
66. Bjørneggen - Teveltunet
67. Storerikvollen - Ramsjøhytta
68. Storerikvollen - Ås i Tydal
69. Ramsjøhytta - Ås i Tydal
70. Ramsjøhytta - Schulzhytta
71. Ramsjøhytta - Fongen
72. Ramsjøhytta - Græslhytta
73. Ramsjøhytta - Bjørneggen
74. Schulzhytta - Bjørneggen
75. Schulzhytta - Bleikåa og Evjegjerdet
76. Schulzhytta - Flora
77. Schulzhytta - Prestøyhytta
78. Prestøyhytta - Kvitfjellhytta
79. Prestøyhytta - Vekta
80. Kvitfjellhytta - Hegra
81. Kvitfjellhytta - Vindsmyr
82. Schulzhytta - Græslhytta
83. Græslhytta - Nordpå
84. Græslhytta - Kjølhytta
85. Nordpå - Kjølhytta
86. Kjølhytta - Reitan stasjon
87. Kjølhytta - Væktarhaugen
88. Stugudalen - Væktarhaugen
89. Væktarhaugen - Nedalshytta

I denne ruteoversikten tar vi med beskrivelser av alle de vardete sommerrutene og vinterrutene mellom turisthyttene og kvarterene i Sylene. De fleste vinterrutene er permanent staket. Noen andre fine turer mellom hyttene og noen toppturer blir også omtalt.

For fullstendig beskrivelse av alle ruter og turer i hele Syleneområdet, både den svenske og norske siden, viser vi til boka om Sylene med Peter Hanneberg og Karl H. Brox som redaktører. Det er utgitt et særtrykk «På tur i Sylarna» som inneholder de samme turbeskrivelser, utgitt på svensk på LT's förlag.

Ved disse rutebeskrivelsene ønsker vi å gi kortfattede opplysninger om hver enkelt av de vardete sommerrutene og de vanligste vinterrutene. Samtidig ønsker vi å gi ideer og inspirasjon til dem som vil søke utenfor disse rutene ved å fortelle om en del andre turmuligheter. Fordi kartene over Sylene er så gode, velger vi å legge større vekt på å si noe om hva som er spesielt ved de enkelte rutene, gi opplysninger om lende, vegetasjon, utsikter, trivelige steder osv., fremfor å lage en nøyaktig beskrivelse av hele ruten. For sommerrutene har vi for hver rute angitt et tidsforbruk tilsvarende det som normalt brukes på turen med rolig tempo uten lange raster. Vinters tid vil føret være avgjørende for tidsforbruket, så vi oppgir også lengde på ruten (målt på kartet langs ruten). Det er også antydning hvor tung ruten er. De aller fleste vardete sommerrutene og de vanligste vinterrutene kan under vanlige forhold gås av alle som er i rimelig god form. En del av de andre rutene som er beskrevet, kan være for lange eller for luftige for noen. I beskrivelsene har vi omtalt hvilke ruter som har luftige partier. De som har litt erfaring i kartlesing, kan selv lese seg fram til hvor tunge turene er.

De vanligste rutene mellom hyttene i Sylene er permanent staket med ca. 4 meter høye impregnerte trestaker som står med ca. 40 meters mellomrom. Stakingen vedlikeholdes jevnlig av turistforeningen. Likevel kan det hende at stakingen over kortere strekninger kan være blåst ned eller dekket av dype snøfonner. Derfor er det viktig at skiløpere, særlig i dårlig vær, følger med på kartet også når de går turer etter stakingen. Da vil de eventuelt også kunne ta seg fram videre etter kart og kompass eller finne tilbake til stakingen de kom fra.

KRYSSING AV ELVER OG BEKKER

Etter de merkete rutene er det satt opp bruer der vading kan by på problemer. Ellers kan de fleste elver og bekker vanligvis hoppes eller steingås. Noen må vades. Bare ved helt spesielt mye regnvær eller snøsmelting vil det være så høy vannstand at elver og bekker er strie å vade.

KART

Alle turbeskrivelsene er knyttet til kartene i målestokk 1: 50 000 fra Statens Kartverk, som også er utgitt som spesielt turistkart i målestokk 1: 100.000. Alle navnene som er brukt i beskrivelsene, står på disse kartene. Dersom du begir deg ut i litt brattere terreng utenfor de vanlige rutene, og har behov for å lese deg nøyaktig fram etter kartet, kan kartet i målestokk 1: 100.000 bli for smått å lese, så du bør bruke 1: 50 000 - kartene. Alle aktuelle kart får du kjøpt på TT-kontoret.

Endel ruter helt vest og sør i fjellområdet Sylene dekkes ikke av turistkartene i målestokk 1: 100 000. Også her må du ty til kartene i målestokk 1: 50 000.

Sylene dekkes av turistkartene Sylene og Sylan - Sylarna i målestokk 1: 100 000 og

av kartene i 1: 50 000 målestokk 1620 I Haltdalen, 1621 I Stjørdal, 1621 II Selbu, 1720 I Stugusjø, 1720 IV Ålen, 1721 I Meråker, 1721 II Essandsjøen, 1721 III Tydal, 1721 IV Flornes og kartene Z 6 Storlien-Vålådalen-Ljungdalen, Z 7 Åre-Bydalen-Hallen og Z 8 Helags-Funäsdalen-Rogen på svensk side i målestokk 1: 100 000.

KOMMUNIKASJONER

Mot nord grenser fjellturområdet Sylene mot Stjørdalen med Meråkerbanen og mellomriksveien E75 over Storlien. Her går både buss og tog. Både Storlien og Meråker (Mannseterbakken og Stordalen) er fine utgangspunkter for turer mot Blåhammarstugan, Storerikvollen, Ramsjøhytta og Schulzhytta. Fra Hegra starter ruten som går inn til Kvitfjellhytta. Dette er første ledd i den omfattende lenken med hytter og ruter som skal forbinde Trondheimsfjorden med Bottenviken, «från kust til kust».

Mot sør er det Gauldalen med riksvei 30 og Rørosbanen og riksvei 31 over Brekken mot Sverige som avgrenser Sylene. Fine startpunkter er Haltdalen med Nordpå, Reitan mot Kjølihytta og Tännaldalen mot Klinkenstugan på svensk side.

Men flest startmuligheter har du hvis du tar riksvei 705 gjennom Selbu og Tydal. Fra Vindsmyr i overgangen mellom Hell og Selbu kan du etter en mils tur komme inn til Kvitfjellhytta, fra Innbygda kan du nå Prestøyhytta etter 5-6 km fra bilvei. Fra Evjegjerdet og Flora kan du nå Schulzhytta etter en dagsmarsj. Fra Græsligrenda er det en times tur opp til Græslhytta og fra Ås er det bomveier (stengt vinterstid) innover i retning av Ramsjøhytta (4 km å gå) og Storerikvollen (4 km å gå). Fra Stugudal er det vei (stengt vinterstid) helt fram til Nedalshytta og 3 km å gå opp til Væktarhaugen. Fra bomveien over mot Reitan (stengt vinterstid) er det 4 km opp til Kjølihytta. Fra helårsvegen mellom Stugudal og Brekken er det ca. 8 km opp til hytta.

PARKERINGSMULIGHETER

Følgende steder er det mulig å parkere egen bil i forbindelse med turer i fjellet. Der det er notert en (P), er det spesielt opparbeidet parkeringsplass.

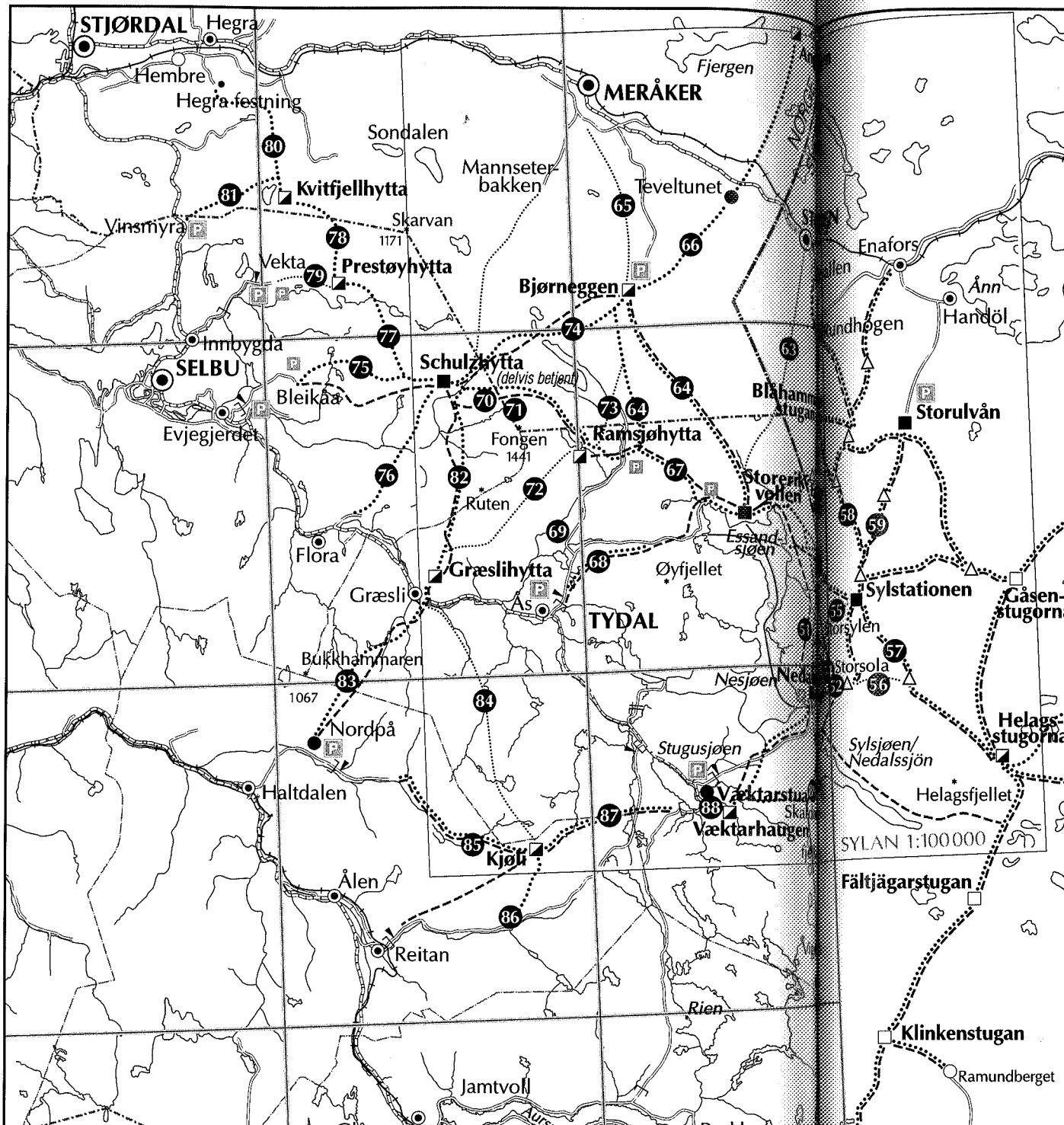
Sommer: Ved Nedalshytta (P), i Stugudalen (P) (3 km fra Væktarhaugen), i Sankåvika (P) (4 km fra Storerikvollen), i Skarpdalen (4 km fra Ramsjøhytta), i Græsligrenda (P) (3 km fra Græslhytta), i Flora (for turer til Schulzhytta), ved Blekåa (P) (for turer til Schulzhytta), på Vekta (P) (6 km fra Prestøyhytta og 7 km fra Kvitfjellhytta), på Vindsmyr (P) (for turer til Kvitfjellhytta), ved Hegra festning (P) (for turer til Kvitfjellhytta), på Bjørneggen ved Rotvoll i Stordalen (P), på Teveltunet (P), på Storlien (P), på Rundhøgden (P) (for turer til Blåhammarstugan), ved Storulvån (P), ved Jensåsvollen (4 km fra Kjølihytta) og ved Nordpå (P).

Vinter: I Stugudalen, flere steder (P) (for turer til Nedalshytta, Væktarhaugen og Kjøli) ved Ås i Tydal (P) (for turer til Ramsjøhytta og Storerikvollen), i Græsligrenda (P) (for turer til Græslhytta), ved Høgset gård ovenfor Evjegjerdet i Selbu (P) (for turer til Schulzhytta), øverst i Innbygda (Garberg) i Selbu (P) (for turer til Prestøyhytta og Kvitfjellhytta), på Vindsmyr (P) (for turer til Kvitfjellhytta), på Bjørneggen ved Rotvoll i Stordalen (P), på Teveltunet (P), på Storlien (P), på Rundhøgen (P) (for turer til Blåhammarstugan), ved Storulvån (P), ved Reitan stasjon (for turer til Kjølihytta) og ved Nordpå (P).

Trondhjems Turistforenin Referansekart SYLAN

- Betjent turisthytte
- ▣ Selvbetjent turisthytte
- Ubetjent turisthytte
- △ Rastehytte
- Privat turisthytte/fjellstue
- Annen overnatting, hotell etc.
- Større sted
- Mindre sted
- Merket fotrute med gangtid i timer
- Ikke merket forbindelse
- - - Permanent staket vinterrute
- 54 Henvisning til rutebeskrivelse
- == Hovedveg med nummer
- == Annen veg
- == Veg med buss
- ⌞ Vinterstengt veg
- Jernbane
- ☐ Helårsparkering
- ☐ Sommerparkering
- ▤ Veg stengt med bom
- ▤ Veg med bomavgift

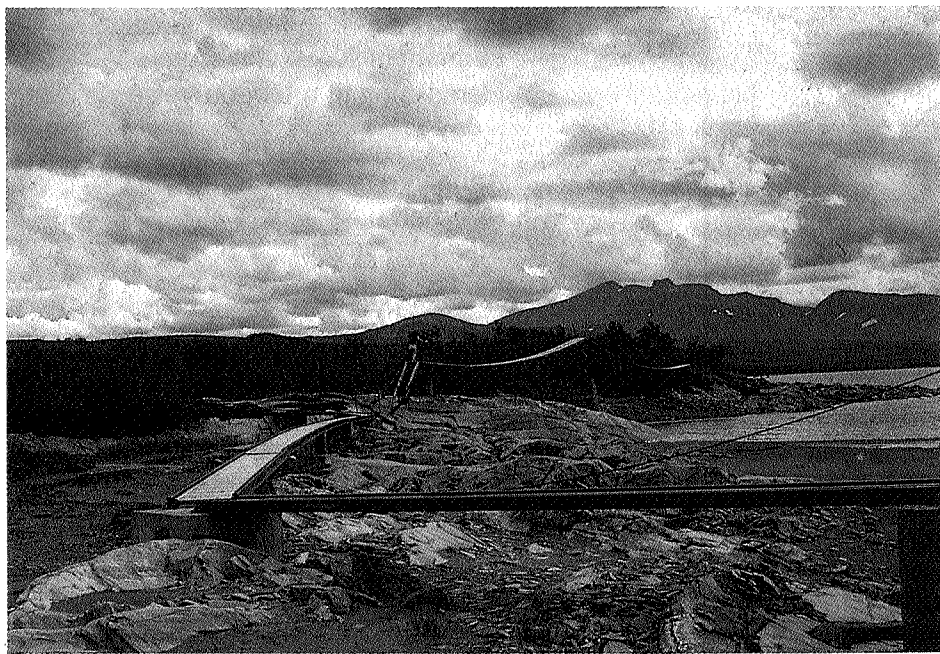
Sommer- og vinterruter:

51. NEDALSHYTTA - STORERIKVOLLEN 22 km

6-7 timer, slak. Vardet og vinterstaket. Delvis omlagt i 1987. Ruta går dels over tørre flyer, dels i myrlende, høyt og fritt med fin utsikt vestover og opp mot Sylmassivet.

Merkinga går bratt opp fra hytta (785 m), opp av skogen, tar øst for Nedalsklumpen (990 m) og i lett lende, dels tørt, dels over myrer fram forbi Steinfjellet og innunder Bandaklumpen til stiskillet for ruten til Storsylen. Enkelte våte partier er klopplagt. Terrenget er dels myrlendt nordover til Sylmassivets nordvestlige utløper. Utsikten mot Essandsjøen og fjellene vestover er stor og vid. Du kan se Storerikvollen langt fremme nord for Essandsjøen. Stien mot Sylstationen runder videre rundt massivet, mens stien mot Storerikvollen dreier ned mot nordre Fiskåa under Fiskåhøgda og går slakt utfor fram til der stien fra Sylstationen (rute 61) møtes før Remskleppen (890 m). Her er det lett å gå over tørre rygger og flyer. Djupholma krysses på bru (733m). Det er lagt ut treklopper over de våte myrpartiene forbi Remskleppen og Djupholma. Lettgått sti fram til setervollen med Storerikvollen (765 m).

Vinterstakingen går etter en lavere trase. Det er naturlig å krysse over Essandsjøen fra osen av Fiskåa og over til Storerikvollen. Hvis du følger vannet hele veien fra Nedalshytta til Storerikvollen, vær oppmerksom på åpent vann ved Essanddammen (den gamle demningen som regulerte Essandsjøen før Nesjøen ble demmet opp).

Bruene over Djupholma letter ferdselen. I terrenget rundt Storerikvollen har TT dessuten lagt ut planker over de våteste myrpartiene.

52. NEDALSHYTTA - SYLSTATIONEN 18 km

6 timer, kupert. Vardet og vinterstaket. Ruten går i lett terreng, for det meste over tørre flyer unntatt stykket nærmest Nedalshytta der det er myrlendt.

Ruten tar over bekken ved hytta (785 m) og går dels over myr og dels over tørre flyer slakt oppover mot den karakteristiske Ekorrdörren hvor du på svensk side finner et romslig vindskydd (ca 1100 m). Herfra er terrenget tørt. Ruten svinger brattere opp i dalsøkket mellom Storsola og Sylskalstötten og når en høyde på 1360 m før det går slakt utfor mot Sylstationen. Du har utsikt opp mot de majestetiske fjellformasjonene Templet og Storsola på venstre side, og etter hvert ser du opp mot selve Sylmassivet. Sylstationen ligger i 1043 m høyde.

Vinters tid følger du samme rute. Kommer du motsatt vei, er det fristende å ta ned i Ekorrdörren til høyre og mer rett ned enn stakingen. Med et slikt veivalg vil du lett komme bort i bratt og rasfarlig terreng, så dette anbefales ikke. Ekorrdörren er et meget vindutsatt dalsøkk som kan være stritt å passere i dårlig vær.

Det er også vardet rute sørvest for Sylmassivet. Denne ruten følger ruten fra Nedalshytta mot Storerikvollen (rute 51) i starten og kommer inn på ruten fra Storerikvollen mot Sylstationen (rute 61) siste delen.

53. NEDALSHYTTA - STORSYLEN (OG SYLSTATIONEN) 10 km hver veg, 16 km til Sylstationen.

8 timer tur-retur (7 timer over til Sylstationen), bratt. Vardet, ikke vanlig vinterrute (bare delvis vardet fra Storsylen ned til Sylstationen). Ruten er slak inn til Syltjønnå og går steilt opp ura til Syltoppen. På ruten mot Sylstationen må en bratt egg passerer.

Ruten mot Storerikvollen følges fra hytta (785 m) ca 5 km og tar av og inn til Syltjønnå (1034 m). Hit går ruten stort sett i lettgått myrlendt terreng. Stien går inn til fjellet og følger en bratt morenerygg oppover. Siden går du i ur opp til salen nord for Storsylen. Herfra følges dels ryggen, dels ura på vestsiden opp til grenserøys 155B og til toppen (1762 m). Et mindre parti der ruten går over bratt fjell, kan være glatt å krysse i regn- og snøvær. Returen går samme vei.

Hvis du skal videre ned til Sylstationen, går du tilbake til salen nord for Storsylen der den norske merkingen når opp på ryggen. Herfra tar du utydelig varding opp på toppen nord for salen og følger den kvasse ryggen østover. Bratte partier omgås på nordsiden. Fra ute på ryggen tas ura og noen snøpartier, dels bratt, ned til dalsøkket innunder Lillsylen og ned til lite tjern i drøyt 1200 m høyde i Slottedalen. Herfra går vardingens skrått ned mot bru nedenfor Sylstationen (1043 m). Denne ruten ned til Sylstationen passer ikke for dem som ikke tåler litt luftige passasjer. Fordi merkingen er dårlig på svensk side, bør den ikke gås i usikkert vær. Det er lettere å finne rett vei på svensk side om turen gås i motsatt retning.

Vinters tid kan turen gås både fra norsk og svensk side, men skiene må settes igjen før toppen. Turen må ikke gås i rasfarlige perioder eller når det er spesielt harde snøforhold. Vinters tid passer turen bare for dem som liker bratte toppturer.

Syltoppen ligger såvidt inne på norsk side. Vinters tid er toppen lettest tilgjengelig fra svensk side. En bratt, men fin tur.

54. NEDALSHYTTA - STORSOLA 9 km

6 timer tur-retur, bratt. Ikke merket rute. Denne turen er litt kortere enn å gå fra Nedalshytta til Storsylen. Utsikten er praktfull også fra Storsola, helt fri mot vest og sør.

Følg ruten fra Nedalshytta (785 m) til Sylstationen mot Ekorrdörren til du er nesten fremme ved riksgrensen (980 m). Følg den sørvestlige ryggen opp mot Storsola, dels bratt, opp til den laveste av toppene (1711 m) som utgjør grenserøys 155A på riksgrensen. Den høyeste toppen (1728 m) ligger en knapp kilometer inne på svensk side. Hit er det en smal og bratt passasje.

Turen anbefales ikke vinters tid.

55. NEDALSHYTTA - SYLRYGGEN (STORSOLA - STORSYLEN - LILLSYLEN) 25 km

10-12 timer, bratt, dels enkel klatring. Ikke merket rute. Dette er en lang og krevende topp-tur, og for en passasje vil det være tryggest å bruke tau. Flere andre passasjer er for luftige for dem som ikke tåler store høyder.

Ta merkingen fra Nedalshytta (785 m) mot Sylstationen inn mot Ekorrdörren (1110 m) og drei opp på den sørøstre ryggen fra Storsola. Følg eggen opp til den

høyeste toppen (1728 m) på Storsola og videre fram til toppen med grenserøys 155A (1711 m). Følg ryggen videre mot vest, og etter hvert nord over topper og rygger. Helt innunder toppen av Storsylen (1762 m) er en bratt hammer hvor det bør sikres med tau et kortere stykke. Fra Storsylen følges merking ned til skaret nord for toppen. Herfra fortsetter ryggen opp til Lillsylen (1762 m). Turen avsluttes utover ryggen nordvestover fra Lillsylen og etter hvert ned til vardingen mellom Storerikvollen og Nedalshytta (rute 51). Merkingen følges tilbake til Nedalshytta.

Turen bør gås bare av klatrekyndige vinters tid.

56. NEDALSHYTTA - HELAGSSTUGORNA 25 km

8 timer, slak. Dels vardet og vinterstaket rute. Ruten går stort sett over tørre flyer, dels i myrlendt terreng med viervegetasjon.

Du følger ruten fra Nedalshytta (785 m) mot Sylstationen (rute 52) til vindskyddet i Ekorrdörren (ca 1100 m), og fortsetter dalen ned til ruten mellom Sylstationen og Helags (rute 57) ved vindskyddet Mieskentjikke (ca 900 m). Dette stykket er ikke vardet, men orienteringen ned til vindskyddet er meget enkel. Følg vardingen i flatt og slakt lende oppover til Helagsstugorna (ca 1050 m). Terrenget i dalen fra Ekorrdören og opp langs Handölan til Helagstugorna er preget av morenerygger og en mengde små tjern.

Vinterruten følger sommerruten og er staket bortsett fra stykket fra Ekorrdörren ned til Mieskentjikke.

Rutene sørover fra Helagsstugorna til Tännaldalen øst for Brekken og Røros er beskrevet i Sylene-boka til Hanneberg og Brox og i heftet «På tur i Sylarna», LT's förlag.

57. HELAGSSTUGORNA - SYLSTATIONEN 20 km

6 timer, slak. Vardet og vinterstaket. Ruten går i lett terreng ned langs Handölan til Mieskentjikke vindskydd og slakt oppover igjen før en runder inn i øvre del av Endalen og ned til Sylstationen.

Ruten tar mot nordvest fra Helagstugorna (ca. 1050 m) i et landskap preget av moreneavsetninger med rygger og etter hvert mange småtjern mot vindskyddet Mieskentjikke (ca. 900 m). Det samme landskapet har du til du er oppe til mer steinrikt terreng oppe i dalsiden. Mot Sylstationen (1043 m) kan du enten ta merkingen øst om Herrklumpen (1180 m) eller slakere sør og vest for denne (1120 m) og inn på ruten fra Ekorrdörren.

Vinterstakingen følger i store trekk sommerruten, men går på slutten vest om Herrklumpen.

58. SYLSTATIONEN - BLÅHAMMARSTUGAN

18 km.

5 timer, slak. Vardet og vinterstaket. Du kan se fra Sylstationen til Blåhammarstugan. Likevel er dette en ganske variert tur. Ruten passerer over Vestra Endalshöjden, tar ned i dalen med Klöftälven og opp igjen mot Blåhammaren.

Ruten tar fra Sylstationen (1043 m) slakt utfor et par kilometer ned til Sylarnas rastskydd (930 m). Det går utfor enda vel en kilometer til lavbrekket med stiskillet mot Storulvån (880 m). Stien tar opp ved Vestre Endalshöjden (1030 m) før den tar slakt utfor ned til rastskyddet Enkålen (890 m). Det går videre slakt utfor ned til Klöftälven passerer (820 m), og stien igjen stiger opp mot Blåhammaren (1080 m). Du møter stien fra Storerikvollen en knapp kilometer før hytta. Ruten går stort sett i tørt terreng, noe myrlendt, særlig i dalene. Går du motsatt veg har du stadig utsikt til det flotte Sylmassivet. Fra Blåhammarstugan er det praktfull utsikt både sørover mot Sylmassivet og nordover. Tar du den vesle turen opp til toppen av Blåhammarkläppen (1163 m) har du vid utsikt mot de vestlige deler av Sylene.

Vinterruten følger i store trekk sommermerkingen.

59. SYLSTATIONEN - STORULVÅN

16 km

5 timer, slak. Vardet og vinterstaket. Ruten tar utfor ned forbi vindskyddet Sylarna, småkupert framover forbi Lill-Ulvåfjället og utfor ned til Storulvåns fjällstation. Ruten passer fint som start- og sluttur for turer i Sylene (rute 58).

Ruten tar ut fra Sylstationen (1043 m) og følger ruten mot Blåhammaren ned til lavbrekket (880 m) nedenfor Sylarnas vindskydd. Herfra tar ruten først slakt oppover og siden i småkupert terreng fram til vindskyddet Spåime (890 m). Merkingen tar mellom Stor- og Lillulvåfjället, krysser Lillulvån, tar ut på ryggen fra Stor-Ulvåfjället ned til Storulvån krysses i bru ved fjällstationen (730 m).

Vinterstakingen følger i store trekk sommerruten, men går lavere ned fram mot Storulvån.

60. BLÅHAMMARSTUGAN (-RUNDHÖGEN) - STORLIEN

17 km til Storlien, 8 km til Rundhøgen

5 timer. Vardet og vinterstaket. Ruten går utfor ned til brua over Enan, der veg mot Rundhøgen (parkering) tar av. Ruten tar videre over Rundvalen om Storvallen og om Visjövalen fram til Storlien. Ruten passer fint som start- og sluttur for turer i Sylene, spesielt vinters tid.

Fra Blåhammarstugan (1080 m) tar ruten utfor ned om Gräslidfjället vindskydd (900 m) og gjennom bjørkeskogen ned til brua over Enan (649 m). Det er ca 3 km bort langs vegen til parkeringsplassen ved Rundhøgen. Ruten mot Storlien tar opp over Rundvalen (770 m) og slakt utfor igjen i åpen bjørk- og granskog ned til Storvallen (570 m). Herfra er det vinterstaket over Visjövalen (640 m) og fram til Storlien (600 m). Her er det vått å gå sommers tid.

Vinterruten følger sommerruten i store trekk. Fra Rundvalen kan du også holde høyden framover og komme fram til Storlien om Sandtjärnarna.

61. STORERIKVOLLEN - SYLSTATIONEN

18 km

6 timer, slak. Vardet og vinterstaket. Ruten går høyt og fritt i lett terreng, stort sett over tørre, slake flyer og rygger.

Ruten tar østover fra vollen (765 m) og passerer Djupholma på bru (733 m). Oppunder Remskleppen tar ruten mot Blåhammarstugan av, og stien skrår sørøstover opp av skogen. De våte myrpartiene forbi Djupholma er belagt med treklopper. Merkingen mot Nedalshytta tar av helt nederst på den slake, tørre ryggen mot Fiskåhøgda. Utsikten er vid både mot Nesjøen og Essandsjøen, fjellene vestover i Norge og østover i Sverige. Hele tiden troner Sylmassivet med Storsylens skarpe profil midt foran. Grensen krysses på Fiskåhøgda (1030 m) og Vaktklumpen rundes i lett terreng (1080 m). Her kommer ruten fra Nedalshytta nordvest for Sylmassivet innpå før Sylstationen (1043 m).

Merkingen fra båtbygga ved Essandsjøen (båtforbindelse til Nedalen og Storerikvollen) kommer innpå denne ruten oppe på Fiskåhøgda.

Vinterstakingen går i starten etter en lavere trasé opp langs Remslibekken. Det er naturlig å krysse tvers over Essandsjøen i starten av turen og runde Vaktklumpen lavere nede på slutten, hvis du velger å gå uavhengig av stakingen.

62. STORERIKVOLLEN - BLÅHAMMARSTUGAN

15 km

5-6 timer, kupert. Vardet og vinterstaket. Ruten er flat i starten, passerer over Remskleppen og stiger jevnt fra brua over Enan.

Følg merking fra Storerikvollen (765 m) mot Sylstationen og Nedalshytta over varierende tørt og myrlendt terreng, over Djupholma på bru (733 m) til oppunder Remskleppen. Her fortsetter ruten mot Blåhammarstugan over Remskleppen (900 m) og ned til bru over Enan (750 m) og grensen mot Sverige. Over de våteste myrpartiene er det lagt treklopper for å skåne myrterrenget. Vel en kilometer etter brua passerer Endalsstugan, som er et åpent vindskydd. Stien stiger jevnt og svinger etter hvert mot nord opp til Blåhammarstugan som ligger høyt og fritt oppe på kammen innunder Blåhammaren (1080 m), med praktfull utsikt.

Vinterstakingen går uavhengig av sommerruten nord for Remskleppen, men følger vardingene på svensk side. Hvis du går uavhengig av rutene på seinvinteren, vær oppmerksom på at Enan kan gå åpen over noen strekninger.

63. STORERIKVOLLEN - STORLIEN

25 km

8 timer, slak. Ruta er ikke merket, men er vanlig å gå vinterstid som start eller avslutning på turer med første eller siste overnatting på Storerikvollen, kombinert med buss eller togforbindelse på Storlien. Det er et par hovedruter som kan følges. Hvilken rute som velges, vil bl.a. være avhengig av snø- føre- og værforholdene.

Ta nordover myrområdene fra Storerikvollen (765 m) og dra over vestryggen på Bustvola (870 m) og ned i Rangeldalen (740 m). Dra slakt ut østsiden av Enlidvola og ned til Reffloarna (650 m). Ta opp mellom Rundvalen og Rekdalshöjden (740 m) og skrår utfor ned forbi Sandtjärnarna og fram til Storlien (600 m).

Snøhuleovernatting kan være svært så komfortabelt på snøhulekurs. Et slikt TT-kurs gir viktige erfaringer i tilfelle man siden skulle komme ut for uvær i fjellet.

Alternativt kan du dra nordover gjennom Rangeldalen naturreservat vest for Enlidvola, passere grensen ved grenserøys 158A (730 m) og skrå ned i Rekdalen på østsida av Storkluken. Fra øvre del av Rekdalen (ca. 700 m) fører noen rygger opp mot stakete ruter ved vindskyddet Haasestugan (820 m). Følg vinterstaking ned om Sandtjærnarna til Storlien (600 m).

64. STORERIKVOLLEN - BJØRNEGGEN 24 km

8 timer, slak. Vardet og vinterstaket. Ruten går i lett og stort sett tørt terreng hele veien. I starten går ruten i åpent skogsterreng, midtre del i flatt fjellterreng og siste del nedover Hårrådalen i bjørkeskog og myrområder, etterhvert med innslag av barskog.

Ruten tar nordover fra hytta (765 m), øst for Blåkkåkleppen og gjennom det åpne myrlandskapet, for en stor del langs tørre morenerygger og -sletter. Ta gjerne en avstikker innom Sandtjønnna rett vest for vardinga. Forbi Blåhammarkleppen er det åpent fjellterreng. På det høyeste partiet (878 m) tar den gamle vardingen av mot Kluksdalen. Stien og noen varder er fortsatt synlig. Herfra tar ruten ned i Hårrådalen på vestsiden av Hårråa. Stien går i åpen lauvskog, etterhvert med innslag av furu og gran. Terrenget er dels tørt moreneland, dels myrterreng. Stien krysser elva, og når fram til turistkvarteret som ligger like ved Rotvoll gård (586 m).

Vinterruten følger stort sett samme rute som sommervardingene.

Det er også merket rute fra Storerikvollen til Bjørneggen. Denne tar av fra ruten mot Ramsjøhytta (rute 67) ved Skarpdalsvollen, går opp til den nedlagte Gilså gruve og følger den gamle gruveveien til Litlefjell gruve. Herfra følges ruten fra Schulzhytta (rute 74) fram til Bjørneggen.

65. BJØRNEGGEN - MERÅKER 18 km

4-5 timer, slak. Ikke merket, gammel gruvevei. Den gamle gruveveien fra bl.a. Gilså og Litlefjell gruver mot smeltehytta nede i Meråker er fortsatt synlig og delvis meget fin å gå etter. Dels er veien gjenvokst med skog, men godt synlig, dels er den ombygget til skogsbilvei.

Fra Bjørneggen (586 m) tas den gamle veien rett nordover et par kilometer til der gruveveien krysser Gilsåa vest for Hyttmoen (520 m). Herfra går gruveveien rett nordover, forbi Væråsvollen (470 m), øst for Røssåsen og ned til bebyggelsen i Meråker. Terrenget varierer mellom bjørkeskog med innslag av furu og gran, åpent myrterreng og etter hvert stor granskog. Nede i bygda følger du veiene i bru over Torsbjørka og Stjørdalselva fram til Meråker sentrum (400 m).

Vinterstid er de gamle gruveveiene tildels vanskelige å følge fordi de er gjenvokst med lauvskog på visse partier.

66. BJØRNEGGEN - TEVELTUNET 15 km

5 timer, kupert. Vardet (nymerket 1987). Ruten går i åpent myr- og skogsterreng over til Kluksdalen og derfra over Litlefjellet og Steinfjellet til Teveldalen.

Følg veien en halv kilometer nordover fra hytta (586 m) og ta av ved gammel setervei i blandingsskog av bjørk, furu og gran inn til Vollsvollen. Litlelva steingås vanligvis en halv kilometer innenfor setervollen, og merkingen tar over Sønderlia (640 m) og ned til Kluksdalen. Klukselva krysses på bru innenfor gården Kluksdalen øvre og tar langs elva nedover et par hundre meter før den svinger østover opp ryggen og opp av skogen til Litlefjellet. Stien passerer gjennom skaret på østsiden av fjellet (700 m) og følger en rygg på venstre side av bekken til Kvernskarelva krysses en halv kilometer nedenfor Hanstjønnna (630 m). Merkingen tar slakt oppover og passerer Steinfjelltjønnna (667 m) på østsiden. Fra tjønna følger merkingen dels gammel sti over vestskaftet av Steinfjellet (740 m) til rutens høyeste punkt, før stien tar lia ned på nordsiden av Steinfjellet etter hvert ned i skogen til Flaten gård. Vei følges den siste kilometeren bort til Teveltunet.

Vinterstid anbefales det å passere Kluksdalen noe lenger sør og holde høyden framover til Litlefjellet. Videre kan du følge sommerruten i store trekk. Fordi det er så åpent skog- og myrterreng over kjølen mellom Rotvoll og Kluksdalen, er det vanligvis fast snødekke her som på snaufjellet.

67. STORERIKVOLLEN - RAMSJØHYTTA

18 km

5 timer, slak. Vardet og staket rute. Ruta går i variert, åpent fjellskogterreng hele veien.

Fra Storerikvollen (765 m) følger du den gamle seterveien i bjørkeskog og myrterreng framover til kjøreveien ved Sankåvika (733 m) (Sjursvollen). (Hvis du ved start på turer i Sylene vil kjøre inn mot Storerikvollen, er det mulig å parkere her ved Sankåvika.) Stien er fin og tørr å følge videre framover til Heggvollen (767 m). Videre blir det mer myrlendt fram til Skarpdalen (700 m). Etter Skarpdalsvollen når du anleggsveien til Finnkoisjøen. (Hvis du vil kjøre bil for å komme opp til Ramsjøhytta, kan du ta denne bomveien (stengt vinterstid) fra Ås i Tydal, parkere i Skarpdalen og gå de siste kilometrene opp til hytta.) Lødølja har regulert vannføring. Vanligvis er det lett å krysse elva uten vassing der sti passerer litt nord for samløpet med Sankåa. Det er også merking (og vinterstaking) over brua ca 0,5 km sør for samløpet med Sankåa. Fra Lødølja er det myrlendt, åpent bjørkeskogterreng, dels nærmest parkskog, opp til Ramsjøhytta (775 m).

Vinterruta følger i store trekk sommerruta, men går noe lenger nord ut fra Storerikvollen. Vann tappes fra Finnkoisjøen i Lødølja i løpet av vinteren. Derfor går denne elva stri og over lange strekninger åpen i lange perioder vinters tid. Det kan derfor være vanskelig å krysse Lødølja utenom bruene.

Både sommer og vinter er det en fin variant til den merkete ruten å dra over Sankåkleppen. Her er det lettgått fjellterreng hele veien. Ned mot brua over Lødølja bør du sommerstid sikte deg inn på ryggen mellom de to bekkene som følger utløperen fra Sankåkleppen vestover. Fra Sankåkleppen er det en praktfull utsikt østover mot Sylmassivet og Essandsjøen og vestover mot Fongenmassivet.

Kraftledningen som krysser over Sankåvika i Essandsjøen er ei overføringslinje for kraft mellom Norge og Sverige. Ledningen ble tatt i bruk i 1960 og ble bygget for å overføre kraft fra kraftverk i Nea som tilbakebetaling av lån som ble opptatt i Sverige for finansiering av Nea kraftverk. Ledningen overfører kraft med en spenning på 300 kV. Det er aktuelt å bygge om ledningen for å øke overføringskapasiteten.

68. STORERIKVOLLEN - ÅS I TYDAL

20 km

7 timer, slak. Delvis vardet, vinterstaket. Ruten er mest aktuell å gå vinterstid som start- eller sluttur med overnatting på Storerikvollen som første eller siste overnatting. Ruten går sørvestover mellom Øyfjellet og Gardkleppen og ned gjennom skogen til Ås.

Sommerstid følges merking fra hytta (765 m) mot Ramsjøhytta etter den gamle seterveien til Sankåvika. Herfra følges veien over bandet mellom Øyfjellet og Gardkleppen (790 m). Veien fortsetter ned gjennom Rådalen til den møter veien fra Finnkoisjøen. Herfra fortsetter den ned til Østby-gårdene (500 m) og Ås. Et annet alternativ er å ta av fra veien ved bandet og følge dels vinterstaking, dels en gammel sti som går sørvestover i lettgått terreng ned til veien på bandet mellom Gammelvollsjøen og bygda, og derfra ned til Ås. Stien er rester etter den gamle ferdssåren fra Tydal til Skarpdalen og videre til Gilså gruve og Litlefjell gruve i Meråker.

Vinters tid kan du krysse rett over Sankåvika når isen er trygg. Staking går på land om Sjursvollen. Stakingen fra bandet mellom Øyfjellet og Gardkleppen følger omtrent samme rute som stien nedover til Ås.

Denne ruten følger i store trekk den veien Armfelts hær dro tilbake til Sverige på retretten etter felttoget mot Norge under Den store nordiske krig i 1719.

69. RAMSJØHYTTA - ÅS I TYDAL

14 km

4 timer, slak. Ikke merket rute. Spesielt vinterstid kan det være aktuelt å starte eller avslutte turer i Sylene med overnatting på Ramsjøhytta kombinert med bil eller Tydalsbussen opp til eller ned fra Ås i Tydal.

Korteste vei er å dra fra hytta (775 m) øst for Lauvåstøten og gå i åpent skogsterreng nedover langs Lødølja. Her er det ofte spor. Kryss Lødølja på bru ved Bakslåtten og følg veiene eller kryss over Gammelvollsjøen (505 m) før du tar over ryggen (590 m) og kommer ned i Ås ved Østby-gårdene (500 m).

Sommers tid kan du følge om lag samme rute eller dra ned til Skarpdalen og gå anleggsvegen til Østby-gårdene. Lødølja kan også følges på skogsdriftsveger på begge sider av elva ned til Aunet i Tydalen.

70. RAMSJØHYTTA - SCHULZHYTTA

15 km

6 timer, kupert. Vardet og staket rute som går i åpent fjellterreng. Du passerer Ramskaret mellom Fongen og Ramfjellet etter en tredel av ruten. På slutten kommer du ned i storvokst gran- og furuskog i Roltdalen.

Kryss over Ramsjøosen (771 m) og følg nordsiden av Ramsjøen. Etter hvert stiger du opp til Ramskaret (900 m). Fra Ramskaret går det slakt utfor ned langs Ramåa. Stien dreier over ryggen ut fra Saufjellet og ned til Svenskmoen (614 m). Den gamle setervollen ligger på en av de mange løsmasseavsetningene i Roltdalen, som ble dannet da dalen var fylt av en isdemt sjø på slutten av istiden. Stien tar bratt ned, går på bru over Rotla og framover en enda større grusavsetning til setergrenda Stormoen og opp til Schulzhytta (579 m).

Vinterstakingen følger i starten samme rute som sommervandringen, men på slutten går den lavere ned, møter stakingen fra Græslhytta rett øst for Bårdsgardsvollen, og krysser Rotla 1 km nedenfor brua.

Setergrenda Stormoen ligger på en stor løsmasseavsetning. Her rant Rotla ut i en stor isdemt sjø som lå her under isens tilbaketrekning for knapt 10.000 år siden. Stein og grus som brelva førte med seg, la seg opp utover i vatnet. Avsetningene er så mektige at det må ha vært en brelv av betydelige dimensjoner som rant ut her, kanskje var områdene mot nordøst fortsatt dekket av bre. Stormoen utgjør et lavere platå i forhold til tilsvarende avsetninger som danner Svenskmoen. Da Svenskmoen ble dannet sto vannstanden så høgt, at vatnet rant ut nordover mot Kvernfellvatna. Den gamle strandlinja er godt synlig ovenfor Schulzhytta i kotehøgde 630 - 635 m.o.h. Det som er igjen av rester på bl.a. Svenskmoen og Stormoen er det som ble igjen da vatnet sank og elva grov seg ned gjennom de store løsmasseavsetningene. I nær 10.000 år har vatn og frost virket til å bryte ned

løsmasseavsetningene. På andre sida av Rotla rett overfor Stormoen er restene av den samme løsmasseavsetninga. Se ellers TT's årbøker for 1979 og 1985 som har med utfyllende artikler om istidsspor i Roltdalen og Garbergsdalføret.

71. RAMSJØHYTTA - FONGEN **12 km tur-retur**

5 timer tur/retur. Ikke merket. Fongen kan bestiges fra mange kanter både sommer og vinter, og den kan gås i kombinasjon med de andre toppene i Fongen-massivet på tur mellom Ramsjøhytta og Græslhytta.

Følg merking mot Schulzhytta til Ramskaret. Følg ryggen i småkupert fjellterreng til toppen (1441 m). Hvis du bestiger Fongen på vei mot Schulzhytta, er det lett terreng fra toppen vestover mot Litjfongen, ned til Ramåa og slakt opp til stien igjen. Hele denne ruten er grei å gå også vinterstid. Bruk kartet når du planlegger turer i Fongen-massivet. Her er mengder av muligheter, som særlig er attraktive om vinteren. Men hold unna bratte, rasfarlige partier.

En annen fin topptur du kan gå mellom Ramsjøhytta og Schulzhytta, er å gå hele fjellryggen Ettfjellet, Tofjellet, Ramfjellet og Sauhfjellet.

72. RAMSJØHYTTA - GRÆSLIHYTTA **20 km**

7 timer, kupert. Ikke vardet eller vinterstaket. Ruten går i småkupert terreng vekslende mellom tørre, lettgatte flyer, lyngmark og myrdrag i åpen fjellskog. Bare en del av ruten går etter sti eller merking.

Følg sørsiden av Ramsjøen (775 m) ca 1 km, og dra over ryggen og ned til Lauvåa (710 m) som krysses lett. Gå øst om utløperne fra Fongen-massivet og over til den vakre dalen med Øyvollen (610 m) og følg gammel setersti, dels utydelig, til du en knapp kilometer før Stuttåvollen dreier opp til dalen mellom Enarsvola og Kvassåsen (690 m). Terreng er myrlendt ned langs Djupbekken (600 m) og rett vest opp til du når merkingen fra Schulzhytta ved Seteråttjønnna (668 m) (rute 82). Denne følges over Græslivola (770 m) og ned til Græslhytta (600 m).

Vinterstid anbefales en noe høyere rute ovenfor Øyvollen, men pass på ved dypt elvegjel rett vest for vollen, særlig når du går ruten mot Ramsjøhytta.

Under fine forhold vinters tid kan hele fjellrekka i Fongenmassivet og Ruten gås på turen mellom Ramsjøhytta og Græslhytta. Det er en tung tur med mye opp og ned. Noen litt bratte partier må passeres, så turen bør ikke gås når det er rasfarlig, eller når snøen er særlig hard.

Denne turen kan også gås sommers tid.

73. RAMSJØHYTTA - BJØRNEGGEN **15 km**

Slak. Ikke vardet. Det er aktuelt å gå ruten enten med overnatting på Bjørneggen, eller å gå langturen helt fram til Meråker på en dag etter de gamle gruveveiene fra Gilså gruve til Meråker.

Fra Ramsjøhytta (775 m) følger du stien mot Storerikvollen en knapp kilometer, før du dreier nordover og i store trekk følger kraftlinjen til demningen på Finnkoisjøen (769 m). Herfra går du rett nordover opp den slake ryggen mot Gilsåfjellet til du ved Gilså gruve (940 m) når merkingen fra Storerikvollen om Skarpdalen til Bjørneggen (se under rute 64 og fortsettelsen mot Meråker fra Bjørneggen, rute 65).

74. SCHULZHYTTA - BJØRNEGGEN **21 km**

7 timer, kupert. Vardet og staket. Ruten går i skog- og myrterreng opp øvre del av Roltdalen, passerer forbi indre del av Finnkoisjøen og følger gamle gruveveier ned gjennom skogen til Bjørneggen.

Det er lettgått skogsterreng nordøstover fra Schulzhytta (579 m). Etter hvert blir terrenget åpent og mer myrlendt. Gammel merket sti mot Mannseterbakken tar av før Rotla krysses (630 m) og stien svakt skråner opp fra dalen til sør for Knollen (760 m). Stien krysser Rotla for andre gang (690 m) og stiger igjen opp til det slake terrenget framover til indre enden av Finnkoisjøen (769 m). Den går over flere rygger (940 m) i åpent fjellterreng framover til Gruvefjellet (900 m) og ned forbi Litlefjell gruve. Herfra følges gruveveien ned til bru over Gilsåa og fram til Bjørneggen (586 m).

Vinterstakingen følger i store trekk samme rute. Den gamle stakingen mellom Schulzhytta og Storerikvollen gikk nord for Ramfjellet, og tar av fra stakingen mot Bjørneggen ved Knollen.

Over Høggjellet sommers tid er sporene etter kvernsteinbrytinga lett å finne.

75. SCHULZHYTTA - BLEIKÅA OG EVJEGJERDET 17 km

5 timer (til Bleikåa), kupert. Vardet og vinterstaket. Sommerruten går over Høgfjellet, krysser Krossåa og går over Krossåfjellet før den går ned i skogen fram til vei og parkeringsplass ved bru over Bleikåa. Herfra er det ca 10 km etter vei ned til Evjegjerdet, noe kortere ned til Hyttbakken. Ruten passer godt som start på turer i Sylene med parkering ved Bleikåa og første overnatting på Schulzhytta.

Merkingen går fra Schulzhytta vestover langs restene av den gamle seterstien i variert og åpent skog- og myrlandskap før du etterhvert når opp på snaufjellet. Her passerer du gjennom feltet av kvernsteinsbrudd innunder toppen av Høgfjellet før det går slakt utfor til Krossåa (580 m). Merkingen tar så av fra seterstien og bratt opp over Krossåfjellet (700 m). Herfra er det fin utsikt mot Selbusjøen, bakover mot Fongenmassivet og nordover mot Skarvan. Stien krongler seg fram øst for Bleksjøen og fram til enden av veien ved bru over Bleikåa (470 m). Her er det parkeringsplass. Gammel, utydelig sti tar nord for Bleksjøen og ned forbi Mølnhusvollen. Denne er ikke merket, men finere å gå.

Vinterstakingen går mye lenger sør enn vardingene. Den passerer nord for Rimsjøen og går helt sør om dalsøkket nord for Heståsen. Herfra dreier den nordvestover nord om Fargåstjønnna og Røssetvollen før den tar over Krossåfjellryggen. Stakingen følger seterstien ned til der veien ender (ikke brøytet) ved Bleikåa. Vanligvis er det dagsturspor fra Selbu innover forbi Røssetvollen. Disse følger veien vestover forbi Herjøen og ned til brøytet vei og parkeringsplass ved Høgset. Det går også turløyper helt fram til Nesta. Spør folk om veien og følg med på kartet.

Sør for Høgfjellet krysser sommerruten det mest markerte av alle kvernsteinsbruddene i det store feltet som strekker seg fra Roltdalen og nordover til Kvern fjellvatna. Kvernsteinsbrytinga i Selbufjellene finner du spor etter i ei linje omtrent rett nord - sør fra Skarvan i nord til Bukkhammaren på fjellet mot Haltdalen. Hovedbrudd-områdene ligger ved Store Kvern fjellvatnet og, mest synlig, ved Høgfjellet ved stien fra Evjegjerdet til Schulzhytta. Drift har pågått helt fra 1600-tallet fram til ca. 1915. Ved Høgfjellet er bygd opp en rekonstruksjon av en Kvern fjellstue. Steinen ble fraktet ned til Selbu på vinterføre. I TT's årbok fra 1985 er det tatt med en introduksjon til temaet på side 46.

76. SCHULZHYTTA - FLORA (HEGSET) 17 km

6 timer, kupert. Vardet. Ruten følger dalen nedover et stykke før den tar over Hoemsknipen og igjen ned i dalbunnen. Rotla krysses før stien tar over fjellet og ned til hoveddalen og riksveien i Flora. Denne ruten passer godt som start- eller sluttur for fotturer i Sylene.

Ruten tar sørover fra hytta (579 m), går i myrlendt terreng nedover dalen og krysser Hummelfossbekken og Fagermoa som steingås eller vades. Stien stiger etter hvert opp over Hoemsknipen (680 m). Det går brattere utfor ned til Rotla som krysses med bru (420 m). Stien passerer Røssetvollen (Drivvollen) og følger gammel setersti oppover forbi Gammelsetervollen (Gruvvollen) til du når opp på snaufjellet ved restene etter den nedlagte Høyås gruve. Se Trondhjems Turistforenings årbok 1985 og bygdebøker

for Selbu, hvis du vil vite mer om gruveanlegget. Herfra går stien i lett terreng i fjell og myrterreng til den tar ned gjennom skogen ned til en gammel setervei og den gamle hovedveien før riksveien nås nedenfor Hegset gård (230 m).

Vinterstid kan også denne ruten følges. Også da er det vel verdt å dra over Hoemsknipen for å få utsikten til Roltdalen og Fongenmassivet, Ruten og Melshogna.

Høyås kobbergruve eller Gammelgruvefeltet passeres på stien fra Hegset mot Schulzhytta ca. 3 km før Grua over Rotla (ved høydekurve 600). Restene etter den gamle gruva er godt synlige. Her ble drevet gruve drift fra 1713 til 1761 som helårsdrift. Gruvevirksomheten her er bare en del av den omfattende gruve driften som pågikk over mange hundre år i større og mindre målestokk mange steder i Selbu og Meråker-fjellene. Bl.a. har TT's årbok for 1985 (side 34) med en innføring av temaet.

77. SCHULZHYTTA - PRESTØYHYTTA 16 km

5 timer, kupert. Vardet. Ruten følger merking mot Bleikåa de første 3 kilometrene, tar over Solemsknipen, ned i Kvern fjellvassdraget (øvre del av Garbergelva) ved Høystakken og tar på nordsiden av dalen fram til Prestøyhytta.

Merkingen tar av fra stien mot Bleikåa (rute 75) på høyde med Rimsjøen (650 m). Stien stiger opp i siden av Høgfjellet (790 m) før den tar slakt utfor forbi Stortjønnin og en mengde småtjern over Solemsknipen. Herfra er det flott utsikt både bakover til Roltdalen og Fongen-massivet og framover til Skarvan og Kvern fjellvatna. Stien passerer øst for Høystakktjønnna (600 m) og krysser elva rett øst for Stubbvollen (560 m). Herfra stiger stien igjen opp på fjellet, og holder høyden (700 m) til den passerer bekken som renner ned i dypt dalsøkk på østsiden av Prestøyhytta (620 m) og Prestøyvollen (tidligere setervoll). Prestøyhytta ligger i skoggrensen på ryggen vest for bekken.

Vinterstid er det naturlig å ta dalen nordover langs Fagermoa, og enten dra over Solemsknipen eller om Kvern fjellvatna fram til Høystakken. Elva går i kløft nord for Høystakken, så terrenget er lettere forbi Høystakktjønnna.

78. PRESTØYHYTTA - KVITFJELLHYTTA EVT. OM SKARVAN 13 km

4 timer, småkupert. Vardet. Ruten går nordover høyt oppe i åpent fjellterreng før den tar ned i åpent myr- og skogsterreng og etterhvert går rett vestover til Kvitfjellhytta.

Vardingene stiger fra hytta (620 m) opp mot vestsiden av Gråfjellet (730 m) og tar nordover på østsiden av Grøn fjellet. Over høydedraget er det flott utsikt bakover til Kvern fjell dalen, vestover mot Selbu og nordover mot Sondalen. Merkingen går ned i trivelig, variert og åpent fjellskog- og myrterreng. Etter at fylkesgrensen er krysset, dreier vardingene vestover, krysser vestre Tverrsona (410 m) og fortsetter vestover til Kvitfjellhytta (510 m). Kvitfjellhytta ligger vest for Vollsetbekken ca 200 m nord for fylkesgrensen.

Vinterstid er det naturlig å ta en mer direkte rute etter myrdragene forbi Varghaugvollen. Eller du kan følge hoveddalen ned til Stråsjøen og herfra ta de fine myrdragene over Langåsen helt fram til hytta.

Ruten mellom Prestøyhytta og Kvitfjellhytta er så kort at turen lett kan tas om Skarvan, det nordvestligste av fjellmassivene i fjellturområdet Sylene. Ta nordøstover opp fra hytta mot Litleskarven, først slakt, siden brattere til toppen (1098 m). Videre følger du ryggen 3 km mot den høyeste toppen (1171 m). Nedturen går nordvestover fra toppen framover til søkket før Sunndalhøgda og herfra rett vestover ned mot den vestre utløperen av høgda. Følg fylkesgrensen til den merkede ruten. Denne ruten er fin å gå også vinterstid, men hold unna bratte, rasfarlige partier.

79. PRESTØYHYTTA - VEKTA (VEST FOR STRÅSJØEN)

8 km

2 timer, flatt. Ikke merket, men sti. Turen følger kanten av de store myrene (naturresevat) ned til Vekta som ligger i krysset mellom seterveiene mot Tuva og Stråsjøsetra. Her er det parkeringsplass. Turen passer som start- og sluttur ved bruk av privat bil til Vekta.

Skrå ned gjennom skogen og ned til utydelig setersti over Prestøyvollen (tidligere setervoll). Det er dels vått framover forbi Stråsjøen fram til seterveiene.

Vinterstid er det oftest brøytet fram til området der veien mot Hovsvollen tar av fra veien til Vekta. Det er mange hytter i området, og dalen er et mye brukt dagstueområde. Så her er det oftest spor på senvinteren. Sommerparkering på Vekta, vinters tid ved enden av brøytinga.

80. KVITFJELLHYTTA - HEGRA

23 km

8 timer, småkupert, tunggått. Vardet. Ruten går stort sett i åpent skog- og myrterreng øst for Ytteråsen, forbi Floksjøen og ned til Hegra festning ovenfor Hegra-bygda. Ruten passer som starttur eller slutt-tur som ledd i turer i den vestlige del av Syleneområdet.

Merkingen tar nordover fra hytta (510 m) i variert skog- og myrterreng. Ruten passerer osen av Gråvatnet (486 m) og går over Ertsgardsfjellet (572 m). Herfra er det fin utsikt mot Sondalen og Skarvan. Ruten tar igjen ned i skogsterrenget og passerer over toppen av Kufjellet (477 m). Hvis du vil ned til vei ved Ytteråsen-grenda, bør du ta av fra vardingens sør for Kufjellet og dreie mot nordvest. Merkingen tar ned til myrdraget sør for Fauskåsen (330 m), går øst for åsen, passerer nordenden av Litlevatn og tar rett vestover fram til Floksjøen (294 m). Her er det tunggått, men trivelig myr- og åpent skogsterreng. Etter hvert viker fjellskogen før større gran- og furuskog, dels åpen og dels tettvokst. Fra Floksjøen følger merkingen en gammel traktorvei forbi Litletjønna og ned til vei i Tronshovdalen (200 m), 1 km vest for festningen. Hvis du skal med buss fra Hegra, følger du veien nedover og krysser jernbanen og Stjørdalselva (20 m) rett sør for Hegra kirke.

Ruten passer ikke for vinterturer. Vinterstid anbefales Ytteråsen eller Vinsmyr (se egen beskrivelse i rute 81) som start- eller sluttsted.

Hegra vil være endemål for alle som etter hvert går «Kustleden» fra øst mot vest. Herfra er avstanden kort til trafikk-knutepunktet Stjørdal, men stedet har også flere attraksjoner å by på før veien går videre. Mest besøkt er Hegra festning, kjent fra heroisk kamp under tysk beleiring våren 1940. Festningen het opprinnelig Ingstadkleiven fort og ble bygd som et forsvarsverk mot svensk invasjon i 1905.

På andre siden av Stjørdalselva ligger et av Nordens største helleristningsfelt. På svabergene ovenfor dyrkamarka på Leirfall, like ved E 75, kan publikum oppleve bronsealderens bergkunst på nært hold, tallrike avbildninger av skip, mennesker og mystiske symboler, såkalte jordbruksristninger.

81. KVITFJELLHYTTA - VINSMYR (PÅ VEIEN OVER SELBU-SKOGEN MELLOM HELL OG SELBU)

17 km

4 timer, vardet. Kupert. Ruten tar av fra ruten mot Hegra (rute 80) et stykke nord for Gråvatnet, tar vestover over snaufjell, og etter hvert etter sti i skog- og myrterreng fram til riksveien ved Vinsmyr. Turen passer som start- og slutt-tur for fjellturer i de vestre deler av Sylene.

Litt nord for der ruta mot Hegra (rute 80) krysser over osen av Gråvatnet (486 m) tar merkingen av vestover sørvest-ryggen av Ertsgardsfjellet (600 m), som følges ned i fjellskogterreng og langs gammel sti sør for Litle Leksdammen (473 m). Stien følges vestover forbi Elvervollen og fram til riksveien ved Vinsmyr. Her er det bussholdeplass og stor parkeringsplass 400-500 m nord for der stien kommer inn på veien .

Vinterstid kan løypa legges over Gråvatnet. Vinsmyr er et mye brukt utgangspunkt for dagsturer, så utpå vinteren er det vanligvis mange spor i området.

Vinters tid er det også utfartsspor fra den store parkeringsplassen på Vinsmyr mot vest. Løyper går om et par serveringssteder, nesten om toppen av Vennafjellet og ned på vegen mellom Selbustrand og Hommelvik (buss).

82. SCHULZHYTTA - GRÆSLIHYTTA

20 km

6 timer, kupert. Vardet og vinterstaket. Ruten går i åpent fjellskog- og myrterreng oppe i østskrånningen av Roltdalen. Stien går opp på snaufjellet mellom Ruten og Melshogna, følger østsiden av Melshogna og passerer over Græslivola før den går ned til hytta.

Ruten mot Ramsjøhytta følges til brua over Rotla (560 m). Her tar stien rett sørover opp over vestryggen av Sauvfjellet (661 m). Stien følger dalsiden i åpent bjørkeskogs- og myrterreng, krysser Ramåa (610 m) og Fongåa (590 m) før den tar opp i åpnere terreng fram til Vælskardet mellom Ruten og Melshogna (åpen rastebu). Elvene er vanligvis lette å vade. Stien holder dalsiden innunder Melshogna og når opp i 830 meters høyde før den tar ned til Seteråtjønna (668 m). Stien stiger igjen opp i småkupert terreng til Græslivola (770 m), før det dels går brattere utfor ned til Græslivola (600 m), som ligger helt øverst i skogbeltet med flott utsikt utover dalen.

Vinterstakingen krysser Rotla en knapp kilometer nedenfor brua, og går lenger nede i lia helt fram til skaret mellom Ruten og Melshogna. Herfra følger stakingen sommervardingene til den før Græslivola tar lenger øst og kommer ned til hytta fra øst.

Det er en mengde fine turmuligheter mellom Schulzhytta og Græslivola utenom de merkete rutene både på sommer- og vinterføre. Sommerstid anbefales å følge myrdragene nedover fra hytta og passere forbi setrene i dalen. Ruten kan også legges vest for Melshogna. Hvis du vil over topper, er det fine turer både over Melshogna og Ruten. På vinterføre er det, i tillegg til disse mulighetene, også en passe lang tur å ta inn langs Fongåa, gjennom Fongskaret, gå øst for Ruten og komme opp på ruten igjen ved Seteråjtjøna.

83. GRÆSLIHYTTA - NORDPÅ 21 km

5-6 timer, kupert. Vardet og vinterstaket. Ruten krysser rett over hoveddalen ved Græsligrenda med riksvei og bussforbindelse. Så første del av turen preges av skogsterreng. Siste del av ruten går i lett, åpent fjellterreng. Ruten fra Græsligrenda til Græslivola (parkeringsmuligheter, buss) passer fint som start eller slutt-tur ved bruk av buss eller egen bil til eller fra Græsligrenda.

Fra hytta (600 m) tar stien i store slynger nedover den bratte lia til Græsligrenda. Ruten følger dels skogstraktorvei. Merkingen følger gammel vei og gjerdelinje ned gjennom grenda, følger riksveien et par hundre meter østover før den følger vei til bru over Nea (280 m). Merkingen tar herfra sørvestover og opp gjennom skogsterreng, dels hogstfelt, forbi Hammervollen (425 m) til mer åpent fjellskogterreng nås ved Hyllingvollen (582 m). Hyllingvollen ligger på en markert grusterrasse i dalsiden.

Grusterrasse-formasjonene i denne dalsiden er godt synlige fra Græslivola. Formasjonene viser at det her har vært isdemte sjøer. Terrassene er dannet i de ulike vannstands nivåene. Flere «etasjer» med slike terrasser finnes i denne dalsida.

Ruten stiger etter hvert opp på fjellet, og når den gamle merkingen som gikk fra Hilmogrenda til Nordpå. Stien går over ryggen av Litbukkhammaren (880 m) og i flatt fjellterreng over tørre flyer og myrpartier til det går utfor ned til Nordpå turistkvarter (550 m). Nordpå ligger øverst i jordbruksgrenda i åpent fjellskogsterreng.

Det er vinterstaking ned til Græsligrenda. (Refleksmerket for de som skal opp til hytta fra Græsligrenda på kveldstid). På sørsiden av dalen følger stakingen sommerruten opp til Hammervollen, siden går den lenger vest. Oppe på fjellet går stakingen øst for Litbukkhammaren, over Floan og ned til Nordpå.

84. GRÆSLIHYTTA - KJØLIHYTTA 27 km

9 timer, kupert. Ikke vardet eller vinterstaket. Ruten tar opp av skogen fra Græsligrenda, opp Hendalen og gjennom fjellområdet nord for Kjøli.

Følg ruta fra Græslivola (600 m) mot Nordpå (rute 83) til du har krysset Nea i bru (280 m). Fra brua tar du østover langs elva ca. 1,5 km og tar opp gjennom skogen, dels hogstfelt, på vestsida av Litjhena. Oppe ved Moavollen (602 m) er du oppe i åpent skog- og myrterreng. Skrå oppover og inn i Hendalen langs Storhena. Ta øst eller vest

for Litjkleppen, forbi Veundsjøen (1052 m) og over Kjølifjellet (1240 m) og dra ned til hytta. Terrengene er dels tørt, dels myrlendt. Det er gamle stier og tråkk mellom setrene og langs bekker og elver.

Vinters tid følges samme rute.

Selv vinters tid kan det bli varmt i en solhelling langt til fjells.

85. NORDPÅ - KJØLIHYTTA 27 km

8 timer, kupert. Vardet og vinterstaket, dels vei. Ruten følger bygdeveien oppover dalen til setergrendene, følger dalen videre innover forbi Holdsjøen før den stiger opp over Kjølifjellet og fram til hytta.

Fra hytta (550 m) tar du gårdsveien ned til bygdeveien i dalen (470 m). Denne følges opp til Holdalsvollen (780 m). Merkingen følger traktorvei, men tar av fra denne rett før setra Råå. Tidligere fulgte merkingen stien langs Holdsjøen, men nå går den høyere oppe og tørrere under Holdsjøskarven og fram til Synnerholda som vasses (930 m). Herfra går det bratt opp på Kjølifjellet. Du er oppe i 1200 m på det høyeste, og har flott utsikt framover til Skardørsfjella og Sylene. Fra Kjølifjellet tar merkingen bratt ned forbi den gamle Kjøligruva og fram til hytta, som ligger på østsiden av Kjølitjøna (1050 m).

Første del av denne ruta er ikke vinterstaket. Fra hytta bør du, istedenfor å følge veien som er brøytet et stykke innover, følge dalsiden innover i litt større høyde enn hytta, krysse over Kløftan og dreie inn dalen etter myrdragene i Sæterlia inn til

Holdalsvollen. Staking starter 200 m på oppsiden av traktorveien innenfor Holdalsvollen. Den er lagt slik her fordi det kan være bratt og rasfarlig over bekkene det første stykket langs traktorveien. Oppe på Kjølifjellet går vinterstakingen litt høyere oppe enn vardingen.

Hvis du har godvær og vil gå en mer variert tur, anbefales en mer nordøstlig rute over Trølsåfjellet, forbi Hyllingen og Skjellåfjellet og på vestsiden av Blåstøten før du drar ned til Kjølhytta. Turen passer både for vinter og sommer.

86. KJØLIHYTTA - REITAN STASJON

17 km

5 timer, kupert. Vardet og vinterstaket, dels vei. Merkingen følger den gamle gruveveien ned til Jensåsvollen. Herfra følges den gamle anleggsveien mellom Reitan og Tydal (bomvei) ned til Reitan stasjon.

Merkingen går fra hytta (1050 m) bort til det gamle gruveområdet på Kjøli. Her hadde Trondhjems Turistforening kvarter i det gamle administrasjonsbygget for gruva fram til slutten av 60-tallet. Ruten følger den gamle gruveveien ned til Jensåsvollen (770 m). Veien følges de 14 km ned til Reitan stasjon (540 m).

Vinterstakingen går lenger vest og kommer ned på veien nedenfor Sjursfloan. Herfra følger du veien nedover, den er ikke brøytet.

Hvis du vil gå en høyere rute ned til Reitan, anbefales å holde høyden vestover forbi Nyrønningsbua, krysse mellom Follalsetrene og ta ned på veien før Graftåskjølen.

På lett føre og i godt vær vinters tid er det en fin tur å følge fjellet framover til Haltdalen. Du tar da vestover fra Kjølifjellet, drar nord for Rensjøen, over Grønfjellet, framover til Vollfjellet og kjører ned på veien på kjølen mellom Haltdalen og Aunegrenda. Herfra er det ca 4 km etter vei ned til Haltdalen stasjon. Denne turen er lang, men fin å gå også sommers tid.

87. KJØLIHYTTA - VÆKTARHAUGEN

17 km

5-6 timer, kupert. Vardet og vinterstaket. Ruten går i åpent fjellterreng ned mot Busjøen, derfra i mer variert fjellskog og snaufjell over Litlevola og ned gjennom indre del av Stugudalsgrenda før stien tar opp til Væktarhaugen.

Merkingen tar ut fra hytta (1050 m) på sørsiden av Rundhaugen og går i slakt, lettgått fjellterreng ned til Busjøen (845 m) hvor veien Tydal - Reitan krysses. Stien går i tørt og lettgått terreng over Litjvola (880 m) der det er en vrimmel av hauger og rygger og trivelige små tjern. Stien tar ned gjennom bjørkeskogen, følger delvis veien fra Brekken og krysser ned gjennom jordbruksbygda (620 m). Du må følge veien framover langs vannet et stykke. Stien tar opp ved idrettsbanen og gjennom bjørkeskogen til Væktarhaugen (779 m). Det er også merket rute til Væktarhaugen fra Væktarstua turiststasjon. Det er overnattingsmuligheter også på turiststasjonen.

Vinterstakingen følger i store trekk samme rute. Hvis du vil unngå å passere nedom bygda, kan du krysse over Riasten midt på, ta opp mellom Stugudalsvollene og dra østover Falkfangervola framover til Møsjøen. Herfra dreier du nordover på østsiden av Gråsida fram til hytta.

88. STUGUDAL - VÆKTARHAUGEN

3-4 km

1 time, slak. Sommer- og vintermerket. Den korte turen opp til Væktarhaugen fra Stugudal med veg og bussforbindelse gjør at denne turen passer godt som start- eller sluttur for turer i sentrale Sylene. Ruten går i bjørkeskogen opp til kvarteret.

Merking tar opp både fra turistsentret Væktarstua og fra området ved idrettsbanen. Vinterrutene følger i hovedtrekk sommerrutene. Det går ofte scooterspor opp til Væktarhaugen, men vær oppmerksom, for her kan det være mange scooterspor.

89. VÆKTARHAUGEN - NEDALSHYTTA, OM SKARDØRA

19 km

7 timer, slak. Vardet. Ruten går gjennom Skardøra, som er en mektig «port» i Skardørsmassivet. Herfra tar ruten nedom Sylsjøen (Nedalssjøen er svensk betegnelse) og følger dels gamle anleggsveier fram til Nedalshytta. Det er merket og vinterstaket en direkterute nord for Skardørsmassivet til Nedalshytta (4 timer). Denne ruten er mindre interessant å gå.

Ta opp fra hytta (779 m) østover og etter merkingen som går i jevn, slak stigning i stort sett tørt, åpent fjellterreng oppover til Skardøra (1090 m). Her krysses riksgrensen ved grenserøys 153. Utsikten er flott ut over Sylsjøen og framover til Helagsfjellene og Sylmassivet. Stien tar slakt utfor i småkupert terreng ned mot Sylsjøen (850 m). Før demningen dreier stien ned på anleggsveien. Merkingen følger dels veien og går dels etter sti i småkupert fjellterreng nedover langs Nea (regulert elv) til veibrua. Veien følges det siste stykket opp til hytta (785 m).

Vinterstid følges i store trekk samme rute i starten. Fra Skardøra anbefales å stige svakt opp til kollen (1165 m) (grenserøys 153A) og derfra renne ned dalen mot hytta. Denne ruten er ikke staket.

Vinterstaking tar fra hytta opp av skogen, går nordover og parallelt med veien innover mot Nedalshytta.